بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۵۲۷۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۲/۳/۱۹ ۲۲:۲۳:۵۱

متن پرسش

سلام: با توجه به وحدتی که انسان در نفس مشاهده می کند و از مجردترین ابعاد تا جسم همه یک حقیقت هستند و روح مجرد تماشا نمی کند که مثلا جسم دچار درد یا لذت شده است بلکه خود لذت یا درد را تجربه می کند و می چشد حال اگر این وحدت را رقیقه ای از وحدت وجود بدانیم آنگاه خداوند تمامی احوالی که بر ما رخ می دهد را تجربه خواهد کرد و اوست که لذات و آلام ما را احساس خواهد نمود بنابرین تجربه بهشت و جهنم را او درک می کند و چگونه خود را با آن عذاب های شدید و غلیظ معذب خواهد کرد؟ مگر نفس خداوند سراسر ابتهاج نیست این عذاب ها در کجای نفس او قرار می گیرد؟ البته عذاب کشیدن خداوند شاید باعث شود از گناه دست بکشیم درین دنیا که با معصیت موجب رنجش او می شویم دران دنیا نیز خداوند باید عذاب کارهای ما را متحمل شود. البته سوال دیگری اینجا مطرح می شود چون گناه بعضا لذت بخش است چگونه خداوند هم از گناه لذت می برد هم با آن مخالف است و موجب رنجشش می شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جسم، به اعتبار ناقص‌بودن و نداشتن کمالِ کامل دچار درد می‌شود و چون خداوند عین کمال است اینگونه احوال برایش معنا ندارد همچنان که در ذات جزیی در رابطه با رفع نقص جزئی می‌باشد. در حالی‌که حضرت حق عین لذت و ابتهاج است. موفق باشید